

РЕШЕНИЕ

№ 1936

гр. София, 24.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 26.02.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Цанкова
ЧЛЕНОВЕ: Красимира Милачкова
Елеонора Попова

при участието на секретаря Детелина Начева и при участието на прокурора Ива Цанова, като разгледа дело номер **12207** по описа за **2020** година докладвано от съдия Красимира Милачкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на [фирма] срещу решение от 18.08.2020г. по НАХД № 4544/2020г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение, 6 състав. С решението е потвърдено наказателно постановление (НП) № 29-0000568/17.02.2020г., издадено от директор на дирекция „Международна трудова миграция“ на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“. С НП на дружеството е наложена имуществена санкция в размер на 1500 лв. на основание чл.415, ал.1 от Кодекса на труда (КТ). Ответникът чрез процесуалния си представител оспорва касационната жалба като неоснователна. Прокурорът моли решението на СРС да бъде потвърдено.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, X касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна.

Касационната жалба е депозирана в законоустановения срок от активно легитимирано лице срещу акт, който подлежи на оспорване, поради което същата е процесуално допустима. Разгледана по същество, тя е основателна.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа

на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

От фактическа страна районният съд приел, че при извършване на последваща проверка по спазване на трудовото законодателство в периода 03.12.2019г. - 15.01.2019г. относно изпълнението на предписание № 11, дадено на основание чл.404, ал.1, т.1 и т.12 КТ в Протокол за извършена проверка изх.№ ПР1928813/04.09.2019г., а именно, работодателят да изплати на А. Ц. К. определеното обезщетение за неизползван платен годишен отпуск в размер на 7 работни дни, било установено, че срокът за изпълнение на предписанието изтекъл на 25.09.2019г. Контролиращият орган установил, че до приключване на проверката не били представени платежни документи, удостоверяващи изплащането на дължимото обезщетение на посоченото лице. За това бил съставен акт за установяване на административно нарушение № 29-0000568/15.01.2020г., надлежно връчен на нарушителя на датата на съставяне. Дружеството не се възползвало от правото си да възрази в срока по чл.44, ал.1 ЗАНН. Административнонаказващият орган приел, че с бездействието си нарушителят реализирал административно нарушение на чл.415, ал.1 КТ, поради което издал обжалваното НП. От правна страна районният съд е изложил мотиви, че при издаване на НП не са извършени съществени нарушения на процедурата. Приел също, че НП е и материално законосъобразно. Предмет на санкция е неизпълнение на задължително предписание, което жалбоподателят не е оспорил. Така дружеството-работодател е реализирало нарушение по чл.415, ал.1 КТ, което не е маловажно съгласно чл.415в, ал.1 КТ.

Съдът в настоящия състав, като намира, че районният съд е събрал необходимите и относими доказателства, които да осигурят обективно, всестранно и пълно изясняване на всички релевантни обстоятелства, не споделя крайния извод за законосъобразност на НП. Видно е от приетата по делото нотариална покана, че на 16.09.2019г., в срока за изпълнение на предписанието, работодателят е отправил такава до А. Ц. К. да се яви в определен ден и час, за да получи трудови възнаграждения и горепосоченото обезщетение за неизползван платен годишен отпуск за 7 дни, както и трудовата си книжка за вписване на данните, свързани с прекратяването на трудовото правоотношение. Поканата е получена на 23.10.2019г. Видно от декларация от 30.10.2019г., представител на шест лица, между които А. Ц. К., се е явил при работодателя и е представил трудовите им книжки за оформяне, и същия ден ги получил обратно. Посочените документи не са обсъдени от районния съд, но те в достатъчна степен обосновават извод, че дружеството е предприело необходимите действия, за да изпълни дадените му предписания, като изпълнението конкретно на описаното по-горе под № 11 е останало недовършено поради обстоятелства извън волята на работодателя. Ето защо, наложеното наказание се явява в несъответствие с целта, прогласена в чл.12 ЗАНН, а именно, да се предупреди и превъзпита нарушителят към спазване на установения правен ред и се въздейства възпитателно и предупредително върху останалите граждани. В случая нарушителят е преустановил бездействието си да изплати обезщетение за 7 дни неизползван отпуск, като е поканил лицето, на което се дължи, да му ги заплати. Неизвършването на съответните действия от това лице, за да получи плащането, не могат да обосноват имуществена

санкция за работодателя.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 1 и ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН Административен съд София – град, X касационен състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение от 18.08.2020г. по НАХД № 4544/2020г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 6 състав, и вместо него постановява:

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 29-0000568/17.02.2020г., издадено от директор на дирекция „Международна трудова миграция“ на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.